

آغاز کلام:

بسم الله الرحمن الرحيم
«و سلاماً قولاً من رب الرحيم»

اماما!

رفتی از چشمم و دل محو تماشاست هنوز
عکس روی تو در این آینه پیداست هنوز

هر که در سینه دلی داشت به دلداری داد
دل نفرین شده ی ماست که تنهاست هنوز

در دلم عشق تو چون شمع به خلوتگه راز
در سرم شور تو چون باده به میناست هنوز^۱

اماما!

غم فقدان تو، چون توده ای سهمگین ما را در هم
شکست. بار اندوهی چون کوه، پشتمان را خم
کرد؛ آن چنان که از دل آتشفشانمان گدازه هایی از
واژه های سوزان روان می گردد.

اماما!

درد و اندوه از دست رفتن آن چنان شکیب سوز و
تاب زداست که چشم ها را در دریغ تو زار می گریاند
و مویه گر به سوگ می نشاند.
ای کاش صفای زندگی با ما وداع می کرد و تو با ما
وداع نمی کردی...

گوهر از خاک بر آرند و عزیزش دارند
بخت بد بین که فلک گوهر ما برده به خاک^۲

امروز، سالگرد روزی است که رحیل رحلت و کاروان
هجرت، گوهر گران سنگی را از صدف حیات به
معراج ممات برده است و عاشقان و مشتاقان و
شیفتگان او را به سوگ نشانده است.

«يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً
مَرْضِيَّةً فَادْخُلِي فِي عِبَادِي وَادْخُلِي جَنَّتي»^۳

سلام بر روان تابناک نمونه ی بارز تقوا و فضیلت،
نشانه ی کامل حقیقت، منادی انصاف و عدالت،
شمع دل افروز صاحبان وحدت و طالبان سعادت،
خمینی پر صلابت...

سلام بر پیشگاه مقدس حضرت ولی عصر (ع)،
سلام بر روح پر فتوح شهدای گرانقدر اسلام، و
درد بیکران بر مقام معظم رهبری و آرزوی طول
عمر پر برکت و با عزت بر آن ستوده ی بزرگوار.

سلام و آفرین و دعا و درود و ستایش نثاران باد که
اشارت و بشارتی است از جنس اشراف و اکرام.
سلام و درود بر شما عزیزان، مشفقان، مشتاقان،
شیفتگان، محبان و رهروان آن امام همام.

اینجانب عرض خیرمقدم دارم محضر
ارزشمند یکایک شما عزیزان، سروران محترم،
مدعوین گرامی، خصوصاً محضر
ارزشمند (اسامی و سمت مهمانان ویژه
ذکر شود)

درد بر همه ی شما عزیزان و بزرگوارانی که با
گام های با صفا و حضور خالصانه ی خود، محفل ما
به انوار فیض حضورتان منور و به زیور اندیشه های
تابناکتان مزین گشته است.

«نویسنده پلاتو آغاز کلام: فریبا علوم یزدی»

۱. شاعر: ابوالحسن ورزی

۲. شاعر: ناشناس

۳. سوره مبارکه فجر، آیات ۲۷ تا ۳۰

میان برنامه (شعر):

اماما!

تو رفتی قلب دریا را شکستی
دل گلهای صحرا را شکستی

به هر اندوه، ما را طاقتی بود
تو پشت طاقت ما را شکستی

«مجید مرادی»

میان برنامه (شعر):

رفتی و سر به سینه سینا گذاشتی
رو در بهشت حضرت زهرا گذاشتی

از یک چمن شقایق پرپر که بگذریم
یک دشت لاله را به تماشا گذاشتی

صف بسته اندامت مظلومت ای امام
از آن شبی که رو به «مصلی» گذاشتی

ما از تو انتظار ملاقات داشتیم
واحسرتا که وعده فردا گذاشتی

دیدي که اهل کوفه نبودیم و نیستیم
ما را چرا تو رفتی و تنها گذاشتی؟

«محمدجواد غفورزاده»

میان برنامه (شعر):

واحسرتا که بعد تو ماندیم و زنده ایم
با هم سرود هجر تو خواندیم و زنده ایم

بعد از تو ای امید دل، ای آرزوی جان
باور نمی کنیم که ماندیم و زنده ایم

دردا که بعد غیبت خورشید انقلاب
یک آسمان ستاره فشانديم و زنده ایم

«محمدجواد غفورزاده»

میان برنامه (شعر):

ما را هر قدر ذوق رفتن و پرواز شاعر کرد
تو را اندیشه ات مانای تاریخ معاصر کرد

میان آیه والفجر یا بعد از لیال عشر
تو را باید کجا خواند و کجا بایست حاضر کرد؟!

به تحریف تو در ذلت نشستند و نمی دانند
که عزت را همین نام خمینی بود صادر کرد

«محسن ناصحی»

میان برنامه:

امام خمینی (ره) بزرگمردی بود که با نفس روحانی
خود جهان را جانی تازه بخشید و مستکبرین و
ظالمان را با کلام نافذ خود میبھوت و حیران ساخت.
پس از رحلت روح خدا، مطبوعات گوناگون جهان
خبر این واقعه را چنین مخابره کردند:

مجله‌ی اشپیگل آلمان می نویسد:

فقط [امام] خمینی (ره) بوده است که به اعتراف
حتی دشمنانش در تمامی عمرش یک زندگی همراه
با تواضع و دور از هرگونه تمایلات و تجملات دنیوی
داشته است و کوچک ترین لکه سیاهی در شرح حال
زندگی اش دیده نمی شود.

روزنامه‌ی تایمز لندن نوشته است:

[امام] خمینی (ره) به مستضعفان جهان نشان داد
که می توان در برابر ابرقدرت ها ایستاد.

روزنامه‌ی دیلی تلگراف چاپ لندن چنین می گوید:
دشمنان ایران وحشت دارند که روح آیت الله خمینی
همچنان رهبری ایران را در دست داشته باشد.

رادیو بی بی سی نیز چنین می گوید:

در سراسر جهان، انقلاب اسلامی که آیت الله
خمینی رهبر و مبلغ آن بود، هنوز نیرویی غیرقابل
پیش بینی در صحنه بین المللی است.

میان برنامه (فرازی از وصیت‌نامه‌ی امام):

من با دلی آرام و قلبی مطمئن و روحی شاد و ضمیری امیدوار به فضل خدا از خدمت خواهران و برادران مرخص و به سوی جایگاه ابدی سفر می‌کنم و به دعای خیر شما احتیاج مبرم دارم و از خدای رحمن و رحیم می‌خواهم که عذرم را در کوتاهی خدمت و قصور و تقصیر بپذیرد و از ملت امیدوارم که عذرم را در کوتاهی‌ها و قصور و تقصیرها بپذیرند و با قـدـرت و تصمیم و اراده به پیش بروند.

میان برنامه (شعری از امام):

از غم دوست در این میکده فریاد کشم
دادرس نیست که در هجر رخس داد کشم

داد و بیداد که در محفل ما رندی نیست
که برش شکوه برم داد ز بیداد کشم

عاشقم عاشق روی تو نه چیز دیگری
بار هجران و وصال بدل شاد کشم

سالها می‌گذرد حادثه‌ها می‌آید
انتظار فرج از نیمه خرداد کشم

«امام خمینی (ره)»

میان برنامه (کلام رهبر):

ارادت و محبت مردم به امام بزرگوار، صرفاً از نوع یک علقه‌ی قلبی و احساسی و عاطفی نیست. اگرچه از لحاظ احساسات و عواطف، محبت امام در دلها موج می‌زند، اما این همه‌ی مسئله نیست؛ بلکه ارادت مردم به امام بزرگوار، به معنی پذیرش مکتب امام به عنوان راه روشن و خط روشن حرکت عمومی و همگانی ملت ایران است؛ یک راهنمای نظری و عملی است که کشور و ملت را به عزت و پیشرفت و عدالت میرساند.

«بیانات در مراسم بیست و دومین سالگرد رحلت امام خمینی (ره)؛ خردادماه ۱۳۹۰»

حسن ختام:

به مصداق آیه‌ی شریفه‌ی «وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ» بسی شایسته است از کلیه‌ی عوامل و دست اندر کارانی که در برگزاری این مراسم پربار و ماندگار یاری و همیاری صمیمانه و خالصانه داشته‌اند کمال تشکر و تقدیر را داشته باشم.

همچنین تقدیر و تشکر ویژه دارم از حضور سعادت ظهور یکایک شما عزیزان و بزرگواران که وجودتان خانه‌ی دل را صحن گلزار است و کلبه‌ی جان را طبله‌ی عطار.

قربان دوستان رئوف و صاحبان عطوف باد
«یا رب این قافله را لطف ازل بدرقه باد»^۵

یادداشت‌ها:

۵. حافظ

۴. سوره لقمان، آیه ۱۲